

tržiški Vestnik

LETO IX. - ST. 21

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

Izdajatelj: Zavod »Tržiški vestnik«, Tržič - Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik Vlado Erjavšek - Tiska tiskarna »Gorenjski tisk«, Kranj - Naslov uredništva in uprave: Tržič, Cesta JLA 3. Tel. 255 - Številka računa pri KB 607-705-2-189 - Celoletna naročnina 360 din, posamezna številka 15 din

PRIJATELJSKI OBISK IZ PULE

Sedelevanja in izmenjava mnenj vedno koristijo, prav posebno tistim, ki še nimajo bogatih izkušenj pri svojem delu. To so prav gotovo naši zbori proizvajalcev, ki smo jih izvolili šele na zadnjih volitvah. V ljudskih odborih so si pridobili že precej izkušenj, vendar še iščejo najrazličnejših poti za uspešnejše delo. Tako pot sta ubrala zbor proizvajalcev iz Pule in Tržiča, ki sta navezala tesne prijateljske stike. Da bi se spoznali z našim delom in ljudmi so člani zbora proizvajalcev iz Pule 27. oktobra obiskali Tržič. Seznaniti se z delom podjetij in Ljudskega odbora v enem dnevu je preveč, zato so obiskali samo Peko in Bombažno predilnico in tkalnico.

Goste so sprejeli predsednik zbora proizvajalcev in republiški ljudski poslanec tov. Milan Ogris, predsednik občinskega odbora SZDL tov. Stane Mešič - predsednik sindikalnega sveta tov. Viktor Kralj in drugi.

Gostje so najprej obiskali tovarno PEKO, kjer sta jih pozdravila predsednika delavskega sveta in upravnega odbora tov. Kramar in Mravlje.

Na prijatelje iz Pule je v tem podjetju naredilo prav poseben vtis to, da so delavci zelo disciplinirani, in se ne odtrgajo od dela, če zagledajo kako delegacijo. Vsi, tudi tisti, ki se ne razumejo na čevlarsko industrijo, so občudovali dobro organizacijo dela in izredno kvaliteto izdelkov.

V delegaciji sta bila tudi predsednik delavskega sveta in direktor tovarne čevljev ITO. Ta dva nista zamudila nobenega gibala delavcev, zanimala sta se za vse podrobnosti in pri tem ugotavljala kako daleč so še oni za nami. ITO ima 250 delavcev, ki izdelajo 550 parov čevljev vsak dan. V podjetju še sedaj stojijo stroji iz prve svetovne vojne, ko so tu izdelovali čevlje za italijanske vojake.

V tej tovarni imajo še stare načine plačevanja delavcev in šele sedaj pripravljajo pravilnike za nagrajevanje po učinku. - Prav zato jim je bilo pri Peko to vprašanje najbolj privlačno.

V novi tovarniški menzi so se gostje zadržali s predstavniki Peka v krajšem razgovoru, ob odhodu pa jih je še enkrat prav lepo pozdravil predsednik delavskega sveta Nande Kramar, ki je izrazil upanje, da so bili z ogledom tovarne in s pojasnili zadovoljni ter da so se tu kaj koristnega naučili. Čas je priganjal in treba je bilo zapustiti Peko in oditi v BPT.

DVE URI V BOMBAŽNI PREDILNICI IN TKALNICI

Čas je bil kratko odmerjen in zato je bilo treba z ogledom BPT kar pohiteti. Petinsedem-

deset let staro podjetje je goste iz Pule presenetilo s svojo organizacijo dela in z obnovo, ki poteka skoraj v vseh oddelkih.

Delavski svet in upravni odbor sta po ogledu tovarniških prostorov pripravila Puljčanom zakusko, hkrati pa so izmenjali izkušnje in mišljenja.

Za pozdravne besede Milana Koprivnika, predsednika delavskega sveta BPT se je zahvalil Milan Miladinović, predsednik zbora proizvajalcev in sindikata Pule.

Na številna vprašanja odbornikov iz Pule so odgovarjali tov. Milan Ogris, Marjan Dolinar in Andrej Hladnik.

Zakaj vse so se zanimali gosti?

Kaj vse proizvajate? Ing. Ivan Martić vprašuje: Kakšne so nadaljnje perspektive graditve va-

šega podjetja? Nekdo drug vprašuje: Koliko sredstev ste namenili za družbeni standard? Kako podjetje rešuje probleme strokovnega kadra? Odnos vodilnih uslužbencev do delavcev? Načini nagrajevanja? Problem družbene prehrane? itd.

Za vse to in še za mnogo drugih važnih vprašanj iz življenja tega največjega kolektiva pri nas, so se zanimali gostje.

Tovarniška sirena je naznaniła konec dopoldanske izmene in tudi prijateljski pomenek je bil zaključen. Ob koncu obiska je gostom podaril knjigo o tržiškem tekstilstvu tov. Milan Koprivnik.

»To knjigo bomo proučili, saj se bomo iz nje naučili, kako se je razvijalo tržiško tekstilstvo. Iskrena hvala za darilo in tako topli sprejem.« Tako se je zahvalil za darilo tov. Milan Miladinović.

PRAV K VAM SMO SI ZELELI PRITI

Popoldne se je nadaljevalo prijateljsko srečanje, ki ga je vodil podpredsednik občinskega ljudskega odbora tovariš Karel

Kravcar, ki je gostom zaželel kar najbolj prijetno bivanje v našem mestu in izrazil upanje, da bodo izmenjane misli naše plodna tla v obeh prijateljskih komunah.

Čeprav je Tržič kar osemkrat manjši od Pule, je vendar v razvoju komunalnega sistema v več pogledih pred to komuno. Zato so resnične besede odbornika, ko je rekel: »Tovariši, lahko bi šli v kakšno mesto v naši republiki, šli bi lahko v Zagreb, toda odločili smo se za vas in za vašo sosednjo komuno Kranj.«

Iz razgovora se je dalo sklepati, da je pri nas predvsem pri stanovanjski individualni graditvi boljše urejeno, kot v Puli. - Tam še vedno grade zasebniki več ali manj precej po svojih željah, v Tržiču pa se morajo strogo držati urbanističnih načrtov.

Njihov zbor proizvajalcev razpravlja o pomembnih gradnjah in kar določi vsote, ki naj bi jih prispevala podjetja k proračunski vsoti.

Gostje so se zanimali še za posamezne postavke iz občinskega proračuna, kakšen je pri nas občinski davek na maloprodajni promet, kako je organizirana trgovska mreža itd.

Za konec se je za vse prav lepo zahvalil njihov vodja tov. Milan Miladinović in povabil naš (Nadaljevanje na 3. strani)

Člani zbora proizvajalcev iz Pule pred tovarno Peko

Čakamo dnevnic

Uradni list FLRJ je že mnogokrat prinesel nove odločbe ali spremembe odločb o dnevnicah. Naj so bile te odločbe kakršnekoli, vedno so se vsi veselili dnevnic, ki so jih pošteno — ali pa tudi ne — zaslužili.

Na račun dnevnic in njihovih koristnikov je bilo popisanih že nešteto listov papirja v naših časopisih, o njih so razpravljali delavski sveti in upravni odbori, vendar je vse ostalo več ali manj pri starem. Koliko časa bomo še čakali, da bodo koristniki dnevnic res pošteno obračunavali stroške potovanja in tudi — kar je bistveno — na obračun potnih stroškov pošteno napisali čas, ki so ga prebili na seji ali kje drugje?

Predvsem vodilni uslužbenci so tisti, ki morajo največkrat po nujnih opravkih v Kranj ali Ljubljano. Nihče jim menda ni nevoščljiv predsednik ur na sejah in posvetovanjih ali pa pogajanj o kreditih za ta ali oni stroj v podjetju. Nasprotno! Podpiramo njihove napore, da bi se naša podjetja kar najhitreje modernizirala. Za vse njihovo delo so ti ljudje tudi primerno plačani in najbrž niso prav zelo potrebni nepošteno pridobljenih dnevnic. — Zakaj pravzaprav te vrstice?

— Največkrat odrinejo ljudje na potovanje zjutraj ob šestih in morajo torej ostati na potovanju najmanj do dveh popoldne, če hočejo, da bodo dobili vsaj pol dnevnice. Na vso jezo pa je posvetovanje ali pa seja končana kmalu po dvanajsti uri in bi bili ob enih že lahko doma v podjetju.

— Vendar se ti možakarji ne jezijo dosti; kar brez skrbi. Zakaj pa ima Marinšek v Naklemo lepo in poznano gostilno? Po končani seji, ki je bila prav gotovo naporna, se prileže počitek ob literku dobre kapljice.

— V pouk vsem tem, ki tako čakajo čas do polovice ali cele dnevnice, pa tole: mnogo Tržičanov potuje z avtobusi skozi Naklo in na parkirnem prostoru opazujejo avtomobile naših podjetij, gledajo in spoznajo številke. Torej, tudi dobro vedo zakaj stojijo ti avtomobili pred gostilno. Na kaj takega je vedno potrebno pomisliti! — Bolje bi bilo biti pošten in se pripeljati v Tržič, pa čeprav samo deset minut pred drugo uro — parkrat bi bilo težko ostati brez dnevnice, sčasoma pa bi tudi tako šlo.

Bivanje izven domačega kraja vsekakor nekaj stane, vendar za nekaj ur ne potrebujemo dosti.

Strožja kontrola nad dnevnicami bi bila v naših podjetjih potrebna in taki ukrepi bi se vsekakor izplačali.

—L—O

MINULI ZBORI VOLIVCEV

Povsod so že bili končani zbori volivcev in sedaj lahko ugotovimo, za kaj se volivci najbolj zanimajo, kaj jim je všeč in kaj ne. Udeležba je bila na teh zboreh precej pičila in to kaže na slabo zainteresiranost občanov za probleme komune. Tudi razprava se je največkrat zasukala na tako stran, kamor se pač ne bi smela.

V poročilu Občinskega ljudskega odbora so bile navedene predvsem večje investicije v objekte družbenega standarda in industrije. Ne mislim, da potem volivci ne bi smeli razpravljati tudi o manjših problemkih, ki tarejo kakšno manjše področje, morda le eno ali nekaj hiš. Volivci naj bi predvsem ocenili napore občine, da zgradi iz sredstev skupnosti Zdravstveni dom, šola in stanovanja. Mnogi govorniki pa so pokazali s svojimi izjavami, da premalo poznajo našo ureditev, da ne vedo, zakaj obstojajo stanovanjske skupnosti in zakaj smo jih ustanovili. Za vsako malenkost pritiskajo le na občino, ki bi zato lahko porabila vsa sredstva za manjša popravila na hišah in drugod. Danes ima vsak hišni svet možnost, da najame kredit in popravi to ali ono stvar v hiši, s katero upravlja.

Menda bi bilo kaj malo ljudi, ki bi bili zadovoljni s takim gospodarjenjem. Vsi objekti, po katerih so tako pereče potrebe, pa bi bili še vedno samo predmet debate.

Zbori volivcev bi morali biti taki, da bi dali Občinskemu ljudskemu odboru smernice, kako naj gospodarji, da bomo z njim zadovoljni. Ko na teh zboreh ne bo več tarnanj okrog pokvarjenih

nih žlebov in pregorelih žarnic in se bo pogovor zasukal res na važne zadeve, ki zanimajo vse občane, bomo lahko rekli, da smo zreli upravljavci družbenih sredstev, ki so vedno večja.

Ravne so dobile otroško zavetišče

Cimbolj se je širilo delavsko naselje na Ravnah, tembolj se je čutilo pomanjkanje raznih ustanov in servisov. Z dograditvijo treh velikih stanovanjskih hiš, ki jih je zgradila BPT, se je stanje nekoliko izboljšalo, saj

sta tu dobila prostore stanovanjska skupnost Ravne in otroško zavetišče.

Televizija šele v aprilu prihodnjega leta

V rubriki Vprašajte in zvedeli boste, smo pred nedavnim objavili, da bomo v Tržiču in bližnji okolici lahko gledali televizijske sporede že do konca tega leta. Radio televizija Ljubljana, ki tudi sodeluje pri teh delih, pa ne more v tem času nabaviti relesnih anten in jih bo lahko postavila šele aprila ali maja prihodnjega leta.

Zavetišče so odprli pred kratkim in že je v njem 21 otrok, ki so bili doslej brez pravega vanstva v času, ko so bile matere v službi. Z otroškim zavetiščem so rešene skrbi prenekaterih mater, še več pa bi jih bilo, če bi bila zmogljivost večja in bi lahko sprejemali tudi šolske otroke. Vendar za sedaj tega ne zmorejo, ker imajo samo en prostor in še ta ni popolnoma opremljen.

Zavetišče je sedaj odprto od pol šestih zjutraj pa do pol treh popoldne, na otroke pa pazita dve tovarišici. Do sedaj je oskrba le 300 dinarjev, ker pa mislijo uvesti tudi tople malice, ki jih bodo dobivali iz vrta v Tržiču, se bo predvidoma povečala oskrbnina na tisoč dinarjev mesečno.

Otroškemu zavetišču manjka še marsikaj, vendar bo stanovanjska skupnost Ravne postopoma odpravila vse težave.

Kritike na račun nove šole so odveč

Vse od 1952. leta dalje so razpravljali zbori volivcev o potrebi po novi šoli, ki so jo končno letos začeli graditi. Prav na lanskim zboreh smo volivci določili, da bo šola stala na Zalem rovtu, da bo imela deset učilnic in vse ostale druge prostore, ki ji bodo potrebni. Takrat ni bilo nobenega, ki bi temu nasprotoval ali imel drugačne predloge. Vsi smo se strinjali z Občinskim ljudskim odborom in poudarili njegovo prizadevnost, da končno reši ta pereč problem.

— Kaj pa lahko ugotovimo po končanih zboreh volivcev letos?

Skoraj na vseh zboreh se vzdigujejo volivci in razpravljajo o šoli, ki so jo pravkar začeli graditi. Ne, ne hvalijo tega razveseljivega trenutka, ampak najmanj kar storijo, je to, da ugotove, da šola ne bo zadoščala za naše potrebe. Občina naj bi s projektantom zopet pregledala načrte in jih spremenila tako, da bi bilo učilnic več. Koliko časa bi zopet terjalo to in koliko denarja! Na to ne pomislijo kritiki!

Končno pa, vse razburjanje je sedaj odveč, saj smo lani volivci odločili tako, kot sedaj je in vsak, ki sedaj kritizira s tem pobija svoje odločitve in pokaže nezrelost državljana, ki lahko odloča o sredstvih družbe in o tem, kaj bo komunna gradila.

Pretirane kritike so odveč tudi zato, ker šola ne bo tako majhna, kot nekateri govore, saj

bo v njej prostora za 720 učencev. Seveda pa bo pouk tudi v novi šoli še v dveh izmenah, ker tega problema ne bomo še tako kmalu rešili. Da pa se bodo pomirili vsi kritiki, ki postavljajo za vzor najrazvitejše države in njihovo šolstvo, pa še to: tudi v teh državah je pouk še vedno v dveh izmenah!

Statistični podatki govore, da bo v prihodnjih letih število učencev padlo, pa tudi naselje na Ravnah se ne bo več dosti širilo. Torej velikega priliva novih ne bo in bo šola zadostovala za trenutne potrebe.

Če pa bi čakali na vse, kar prinese novi čas, pa bi tudi šola lahko kar čakali, ker se vedno vse spreminja. Graditi, hitro graditi, da bo šola čimprej gotova in, da se bodo vanjo vsipale gručice zadovoljnih učencev.

VE

ANKETA V PEKO

Številne opazke in precej govoričenja je povzročila anketa, ki jo je pri Peko izvedel Zavod za organizacijo dela iz Kranja. Anketo so izvedli že zgodaj spomladi, iz Kranja so jo vrnili v maju, delavci pa so zvedeli zanjjo šele začetku oktobra. Na vprašanje, čemu vse to, sta odgovorila predsednik sindikalne podružnice, tov EDI PERKO in predsednik delavskega sveta, tov. NANDE KRAMAR.

Anketa je prišla v podjetje v dveh izvodih, od katerih je eden ostal v organizacijskem sektorju, drugi pa v knjigovodstvu tovarne. Junija so se že začeli dopusti in preseljevali so nekatere oddelke v novo poslopje. To sta že dva tehtna razloga, zakaj rezultati ankete niso takoj našli poti med delavce. Članom kolektiva pa se zdi čudno, zakaj mora na anketi biti najprej govora na občinskem sindikalnem svetu, in šele od tam zvedo o tem naši člani odbora sindikalne podružnice kolektiva Peko. Anketa ni prišla v prave roke, temveč naj bi jo dobil delavski svet ali pa izvršni odbor sindikalne podružnice. Tako bi rezultati ankete našli hitrejšo pot do članov kolektiva.

Anketa obravnava najrazličnejše probleme delavcev, za katere se mora predvsem zanimati organizacijski sektor. Odgovori so dobri in pozitivni in bodo pomagali, da se bodo nekatere stvari v podjetju izboljšale.

Nekaj stvari pa so med tem časom, ko je anketa ležala v predalu, že rešili. Odprli so tovarniško menzo, uredili kopalnice, ko pa bo končana stolpnica v Pristavi, pa bo rešeno tudi vprašanje ambulante, ki jo v tako velikem podjetju res potrebujemo.

Stanovanjski problemi še niso tako pereči. To so primerjali s stanjem v Planiki, LIP Bled in BPT.

Rezultatov ankete je za celo knjigo in je vse naenkrat težko naštetiti in komentirati. Tovarniški komite ZK, sindikalni ple-num in delavski svet že temeljito proučujejo izide ankete in vse bodo postopoma objavili v tovarniškem glasilu.

PRIJATELJSKI OBISK IZ PULE

(Nadaljevanje s 1. strani)

zbor proizvajalcev, naj kmalu obišče Pulo, da se bo tam spoznal z delom njihovega zbora.

NAVDUŠENI NAD VSEM, KAR SMO VIDELI

Nekaj vtisov gostov nam pove, da so bili z bivanjem v Tržiču res zadovoljni.

VIKTOR PERCAM iz ladjedelnice Uljanik: Mislim, da edino tako sodelovanje zborov proizvajalcev lahko pomaga k hitrejšemu uveljavljanju teh organov ljudske oblasti. Pri vas smo videli toliko, da ne morem reči, kaj mi je najbolj ugajalo.

IVAN MACAN iz vojne industrije v Puli: V vojni industriji imamo zelo izpopolnjeno organizacijo dela, vendar tudi pri vas ne zaostajate dosti za nami. Naša podjetja imajo tudi drugačno strukturo in zato je vaše in naše težko primerjati. Eno pa je isto pri vas in pri nas: želja po modernizaciji podjetij po večji pro-

izvodnji in torej po izboljšanju življenjskih pogojev delavcev.

MILAN MILADINOVIC, predsednik zbora proizvajalcev in sindikatov: Iz srca si želimo skorajšnjega snidenja pri nas v Istri. Pokazali vam bomo vse, kar vas bo zanimalo in poskrbeli, da se boste med nami tako lepo počutili, kot smo se mi pri vas. Pridite, vedno ste nam dobrodošli!

Od tega obiska naj ne bi ostali samo lepi spomini na Puljčane, ampak naj bi se pokazali v življenju vsi pozitivni momenti, ki so nam jih posredovali.

Eno, o čemer pa so predstavniki našega zbora pozabili spregovoriti, pa je vprašanje ustanavljanja novih počitniških naselij za naše delovne kolektive.

Problemi, ki vsako leto nastajajo z občinami, kjer so naša naselja, bi bili mogoče odstranjeni, če bi se naša naselja pojavila nekje na obalah Jadrana, v puljski občini.

Naj ponovni stiki to popravijo. VF

Predsednik zbora proizvajalcev in republiški ljudski poslanec istega zbora, tov. Milan Ogris v razgovoru s Puljčani

Za boljšo sestavo krajevnih in občinskega odbora Socialistične zveze

V torek, 25. oktobra je bila plenarna seja odbora Socialistične zveze za našo občino, na kateri so razpravljali o konferencah v podružnicah, krajevnih in občinski organizaciji.

Konference morajo biti dobro pripravljene, da bodo res odsev vseh problemov, ki nastajajo na tistem področju. Nove organizacije bodo imele široka področ-

ja dela, vendar pomanjkanje prostora ovira redno delo. V naši občini je samo do sedaj ugotovljenih za več kot 30 milijonov potreb, s katerimi bi zadostili najnujnejšim potrebam po prostorih za družbene organizacije. Občinski odbor Socialistične zveze sedaj z vso resnostjo proučuje ta problem in upa, da se bodo po vaseh v prihodnjem petletnem planu našli prostori, v katerih se bodo sestajali člani SZDL in drugih družbenih organizacij. Pri tem pa ne smemo misliti, da bo za vse to poskrbela občina ali odbor SZDL, ampak moramo računati tudi na pomoč prebivalstva, kajti ti prostori bodo služili njemu.

Člani odbora so govorili še o tehnični izvedbi konferenc in volitev, potem pa je bila plenarna seja zaključena.

ŠTEVILO ABONENTOV SE VEDNA NARAŠČA

Menza, ki so jo ustanovili v začetku oktobra, je že upravičila svoj obstoj. Pred štirinajstimi dnevi se je tu hranilo 220 delavcev, sedaj jih jemlje topel dopoldanski obrok že več kot štiri sto. Pravkar so začeli pripravljati tudi kosila, ki so po 110 dinarjev za člane kolektiva in po 130 dinarjev za druge ljudi.

Imajo pa precejšnje težave, ker kuhinja še ni dobro opremljena. Kuharice delajo vse z rokami, ker še nimajo nobenega stroja. Ker pa se za topel dopoldanski obrok zanimajo tudi drugi kolektivi, predvsem LIP in Pilarna, pa bodo morali nabaviti najnujnejše stroje, ker sedanje število zaposlenih ne bi radi zvišali, ker bi se s tem tudi cene zvečale.

SLABA KVALITETA ZGORNJEGA USNJA

V Peko imajo stalne težave zaradi zgornjega usnja, ki ga težko dobijo, poleg tega pa je zelo slabo in zato je težko izdelovati lepe čevlje, kakršne potrebuje zahteva. Prav zaradi slabe kvalitete zgornjega usnja, je tudi mnogo čevljev defektnih in to precej znižuje zaslužek celotnega kolektiva.

Tuji in domači gosti so se živo zanimali za proizvodni proces v Peko

Preteklo nedeljo je bilo veliko zborovanje v Valjevu v Srbiji, kjer so odkrili spomenik narodnemu heroju Stepanu Filipoviču. Na zborovanju je govoril podpredsednik Zveznega izvršnega sveta in sekretar ZKJ tovariš Edvard Kardelj.

V domovino se je vrnila naša parlamentarna delegacija, ki je bila na obisku v Indoneziji in Ceylonu, kjer so jo povsod toplo sprejeli. V Indoneziji je delegacijo sprejel tudi predsednik Sukarno, na Ceylonu pa predsednica vlade ga. Bandaranaike.

K nam bo prišel na obisk afganistanski kralj, ki se bo sestal tudi s predsednikom Titom in bosta govorila o možnostih zboljšanja sodelovanja med Afganistanom in Jugoslavijo.

Na nedavnem plenarnem zasedanju republiškega odbora SZDL Slovenije so razpravljali o novem petletnem perspektivnem planu in o sklicanju petega kongresa SZDL Slovenije, ki bo dne 7. marca 1961.

Voditelji delegacij na XV. zasedanju Generalne skupščine, ki so se že vrnili domov, so na tiskovnih konferencah poudarili, da je sedanji politični položaj na svetu zamotan in da možnost vojne ni izključena. Skrajna strpnost nasprotnih blokov lahko privede do pomirjenja, ki si ga tako žele vse neodvisne države.

V vseh državah, ki so članice Združenih narodov, so lepo praznovali 24. oktober - Dan Združenih narodov. Pri nas so bile velike proslave v vseh republiških središčih in v drugih večjih krajih.

V zdravstveno službo nove načine nagrajevanja

Sindikalna podružnica zdravstvenih delavcev je, vsaj na zunan, pasivna in premalo delavna. Njenega predsednika, tov. **Lojza Zavelcino** sem poprosil za nekaj odgovorov.

»Kakšen je sistem dela vaše sindikalne podružnice?»

»Vsi zdravstveni delavci so člani sindikalne organizacije in se vedno polnoštevilno udeležujejo kolektivnih sestankov. Letos smo imeli en tak sestanek s članstvom, drugi pa smo pripravili družabni večer. Izvršni odbor podružnice se redno sestaja, — prav tako pa jaz sodelujem na sejah upravnega odbora, kjer tolmačim želje kolektiva.«

»Ali ste že razmišljali o nagrajevanju po učinku in kako daleč ste že s tem?»

»Sistem nagrajevanja pri nas že dolgo ne ustreza, delno je rešen ta problem v lekarni in na zobni ambulanti. Seveda razmišljamo o nagrajevanju po učinku, vendar Zdravstveni dom ne more sam izpeljati tega zamotanega procesa in bi nujno potrebovali pomoč Zavoda za organizacijo dela iz Kranja, ki se bavi s temi problemi.

Plače so pri nas odločno prenizke, saj kadri za isto izobrazbo v podjetjih prejema znatno višje zasluzke. Povprečne mesečne plače v našem zavodu so take: visoki uslužbenci 25.350, višji

19.450, srednji 18.677, nižji 14.111 in pomožni uslužbenci 15.744 dinarjev.

Vendar so to le povprečne plače in nam ne pokažejo stanja, kakršno res je. Nekateri uslužbenci iz posameznih razredov imajo že toliko let službe, da njihovi prejemki presegajo prejemke uslužbencev iz višjega razreda.«

»Čemu ni tesnejše povezave z občinskim sindikalnim svetom?»

Krivda je tu naša, ker se premalo obračamo na občinski svet.

Je pa tudi res, da oni na svetu premalo poznajo našo problematiko in si zato večkrat napačno tolmačijo naša gledišča.«

»Kje so vzroki, da podružnica ne dela bolje?»

»Velika zaposlenost naših članov onemogoča redno delo. Dejavnost zdravstvenih delavcev pa se kaže na drugih področjih, tu mislim na razna predavanja in tudi takega dela ne bi smeli ljudje omalovaževati. Nekaj te delamo, za boljše in plodnejše delo pa za sedaj še nimamo pravih pogojev.«

RAZBURJANJA ZARADI NOVEGA NAČINA POBIRANJA ČLANARINE

Mnogo razpravljanih in jeze je povzročil nov način pobiranja članarine. Doslej so blaginjski pobirali sindikalno članarino od plače, ki je bila določena po tarifni postavki, odslej dalje pa se obračunava članarina od celotnih mesečnih osebnih dohodkov. Tako razburjanje pa je odveč, če pomislimo, da bodo tudi sindikalne podružnice po podjetjih imele več sredstev in torej boljše pogoje za delo. Če bodo delavci plačali več članarine, bodo tudi od sindikatov lahko več zahtevali in torej ne bodo imeli nobene izgube.

ZAKAJ NE DELAJO

Na seznamu nedelavnih, ali pa samo slabo povezanih sindikalnih podružnic z Občinskim sindikalnim svetom so: prosvetni delavci, zdravstveni delavci, Oblasila-novost in peki.

Pri tajnici občinskega sindikalnega sveta smo se pozanimali zakaj te podružnice ne delajo.

SINDIKALNA PODRUŽNICA PROSVETNIH DELAVCEV

Prosvetni delavci so razkropljeni po šolah in zato delo ne teče normalno. Je pa tudi res, da učitelji nimajo volje do dela. Starejši so močno zaposleni in jim

moramo nedelavnost že nekako oprostiti, drugače pa je z mladimi učiteljicami, ki imajo še malo pouka in tudi v drugih množičnih organizacijah ali društvi ne delajo. Na letošnjem občnem zboru bodo morali prosvetni delavci vključiti v izvršni odbor sindikalne podružnice predvsem mlade ljudi.

Sedanji predsednik podružnice, tov. Hinko Nečimer je močno zaposlen z delom v Dijaškem domu in vrte ter v drugih organizacijah, tako, da ne zmore vsega dela sam, člani izvršnega odbora podružnice pa mu vse premalo pomagajo.

PODRUŽNICA V »OBLASILA-NOVOST«

Ena izmed podružnic, ki se je premalo obračala na občinski sindikalni svet je tudi podružnica krojačev. To opravičujejo s tem, da imajo slabe notranje odnose zaradi stalnih težav glede upravnikov. Sedaj imajo že v zelo kratkem času tretjega upravnika. Vsi člani kolektiva so se zato doslej posvečali le skrbi za ureditev v kolektivu samem in so pač morali pustiti delo v sindikalni organizaciji. Sedaj se bo preselil v Tržič še obrat iz Križev in upajo, da se bo potem stanje uredilo in bo tudi sindikalna podružnica bolje delala.

OTROCI O NOB

PARTIZANSKE AKCIJE

V akciji, v kateri je bilo enajst partizanov s komandantom **Lernartom Ribnikarjem** na čelu, so pod goro pri Begunjah napadli dva nemška avtomobila, ki sta šla iz Begunj proti Tržiču. Bilo je leta 1944. V avtomobilih je bilo dvanajst Nemcev. Napad je bil uspešno končan. Ker so streljali na vozeče avtomobile, so se po krajšem času zvrnili pod cesto. — Enemu izmed 12 Nemcev je uspelo pobegniti, pa so ga čez nekaj časa ubili. Avtomobile so sezgali. Zaplenili pa so: dva mitraljeza, tri brzo-strelke, šest pušk in dve pištoli. Tudi municije je bilo dovolj.

Dalje so delali akcije v Dovjem pri Mojstrani. Tam so jih opazili nemški žandarji, ker pa so bili v zasedi, so jih napadli iz boka. Tam sta padla dva nemška žandarja. Ostali so zbežali. Nato so napravili prehrabeno akcijo. Tudi tam niso imeli partizani žrtve.

Četrtega maja 1945. leta so osvobajali velike kaznilnice v Begunjah. Tam so imeli pogajanja z Nemci. Tri dni so imeli obkoljene Nemce. Pogajanja so imeli zaradi predaje in izpustitve okrog 700 borcev na svobodo. To se jim je posrečilo šele 4. maja ob treh popoldne. Ko so jim Nemci izročili ključke, so izpustili vse kaznjence. Mnogo je bilo sreče, navdušenja in veselja.

Priporniki so vzklikali našemu predsedniku Titu. Ko je bilo radosti konec, so jih iz Tržiča in Radovljice napadli belogardisti. Imeli so zelo močne boje z nji-

PRVA SELITEV SLOVENCEV

Jožefa Muzik iz Bistrice, ki je bila s svojo družino med prvimi izseljenci v Srbijo in je tedaj stanovala v Kovorju, mi je tako opisala selitev:

»9. julija 1941. leta smo izvedeli, da bomo izseljeni v srbske hribe. V naši družini smo bili: moj mož, dve hčerki in jaz. Prva hčerka je bila stara 8 let, druga pa 6 let. V pol ure smo se morali pripraviti. Vsak je smel vzeti s seboj 50 kg hrane in obleke. Iz Kovorja so nas Nemci odpeljali v Sentvid, kjer smo bili 2 noči in 1 dan zaprti. Od tam so nas v zaprtih vagonih odpeljali proti Srbiji. V Sarajevu nam je RK pripravil zvečer vodo in kruh. V srbskih hribeh smo živeli v barakah. 1. septembra smo vsi ušli v partizane. S seboj sem imela tudi obe hčerki. Isti dan so partizani osvobodili Ivanico. Drugo jutro ob pol šestih nas je napadla četa četnikov, ki se je imenovala četa Draže Mihajloviča. Za 1 teden so Ivanico zasedli četniki. Čez

mi, ker pa so bili vinjeni, so jih pognali v beg. Imeli so mnogo izgub. Tudi partizanov je bilo nekaj ranjenih. Tisti, ki so bili zaprti, so dobili takoj orožje, katerega so partizani zaplenili Nemcem. Po tej akciji so šli osvobajati Koroško. Na Koroškem so bili še tudi hudi boji, ker je bilo dosti ostankov SS. Tam je padlo mnogo naših borcev. Bilo je še dasti podobnih, veselih in žalostnih akcij. To so kratki doživljaji iz dni narodno-osvobodilne borbe, v kateri je moj oče sodeloval.

Olga Golmajer Tržič

tizani so se hrabro borili iz puškarne, ki je bila obenem tudi zaklonišče.

Tedaj pa se je zgodilo nekaj nenavadno zverinskega, kar tudi najbolj divja žival ne bi storila svojemu najhujšemu sovražniku. Nemci so na zaklonišče naredili atentat s peklenkim strojem. Nastala je strašna eksplozija in bilo je ogromno žrtev. Šestletni hčerki, ki je ležala v postelji in je pri eksploziji padla na tla, se je utrgal živce. Imela je hude bolečine. Pričeli smo bežati in sredi gozda mi je ponoči umrla ljubljena šestletna hčerka. Sredi noči sem ji z golimi rokami skopala grob in jo pokopala. Potem smo bežali proti Ravni in Črni ter planini Romaniji.

Z nami je bila tudi neka družina iz Jesenic: oče, mati in sin. Zaradi mraza sta materi zmrznili obe nogi in je v strašnih mukah umrla.

Na planini Romaniji je bilo obkoljenih 80 partizanov. Moj mož, 8 letna hčerka in jaz smo pobegnili.

Vsem 80 partizanom je zaradi ostre zime zmrznilo orožje, da so morali junaške smrti umreti.«

Jelka Praprotnik
Bistrica

VIDELA SEM OČETA

Nekega dne mi je sestra pripovedovala:

»Ko sem bila še majhna, mi je mama rekla, da greva na sprehod. S seboj je mama vzela tudi nahrbtnik, ki je bil poln, toda ne vem česa. Ko sva že dalj časa hodili, sva prišli do nekega gozda. Ravno sva hoteli nadaljevati pot v gozd, ko se pred nama prikaže brkat mož s

puško na rami. Začela sem jokati, toda mož me je vzel v naročje in me poljubil. Mama mi je povedala, da je to moj oče. Se nekaj časa sta se mama in ata pogovarjala, nato pa sva šli z mamo domov. Med potjo mi je mama rekla, da tega ne smem nikomur povedati. In jaz sem to obljubo tudi držala.«

Edvard Lorenčič

Z OBČNEGA ZBORA DPD SVOBODA

KULTURNO ŽIVLJENJE LE NE SPI

V soboto, 15. oktobra je bil v Sindikalni dvorani deveti redni občni zbor našega kulturno-prosvetnega društva »Svoboda«.

Na občni zbor je, poleg gostov, prišlo veliko članov društva, ki so napolnili dvorano in ob zvokih Internationale dali občnemu zboru svečano obeležje.

Zbor svobodašev je pokazal, da kljub temu, da ni bilo večkrat vidno delo Svobode, kulturno življenje pri nas ni zamrlo, ampak, da je na dobri poti nadaljnega napredka.

V preteklem poslovnem letu je društvo organiziralo pevovodski seminar, ki se ga je udeležilo šest članov iz Tržiča, dva člana odbora društva sta šla na seminar v Koper in bosta sedaj lahko s pridobljenim znanjem delala v novem upravnem odboru društva. Upravni odbor Svobode je imel v preteklem letu 17 rednih in dve izredni seji, kjer je reševal vsa tekoča prečca vprašanja. Društvo ima več sekcij, ki več ali manj uspešno delujejo, pač vsaka po svojih možnostih.

NAJBOLJ DELAVNI

Godbena sekcija, ki je letos tudi dobila nove instrumente, je

bila zelo delavna, saj je nastopila štirinajstkrat na raznih proslavah, komemoracijah in na samostojnih koncertih. Poleg tega so godbeniki igrali še na številnih pogrebih. Ob koncu turistične sezone pa so priredili še izlet v Poreč za vse godbenike. Z novimi instrumenti imajo godbeniki možnost, da postane njihova sekcija res kvaliteten pihalni ansambel, vendar pa imajo take težave s prostori, da je ogrožena kvaliteta njihovega igranja.

SEDEM NASTOPOV PEVSKE SEKCIJE

Štiriinštirideset pevcev in pevk — ki sodelujejo v pevski sekciji, je v sezoni naštudiralo nekaj no-

vih pesmi in z njimi nastopilo na sedmih prireditvah. Poleg tega je ta delovna sekcija, ki jo vodi ravnatelj Glasbene šole — tov. Oton Zazvonil, nastopila tudi dvakrat na odrih drugih krajev. Z vztrajnim delom in na nešteti vajah so člani pevskega zbora dosegli tako kvaliteto, la bodo lahko nastopili na okrajni pevski reviji na Bledu. Skupaj s pevsko sekcijo in pod vodstvom istega dirigenta deluje tudi orkester, ki ima petindvajset članov. Tudi ta sekcija se bori v glavnem z enim problemom: — **Prostor!**

PONOVRNO: ZARADI POMANJKANJA PROSTORA

Dramska sekcija, ki nam je v pretekli sezoni pripravila troje del, bi s svojo vnaemo in veseljem članov do dela, lahko storila še mnogo več. Mogoče bolj, kot vse druge sekcije, bi prav ta potrebovala primeren prostor za

vaje. Ko so prve bralne vaje in skušnje po privatnih stanovanjih končane in bi bilo treba poskusiti znanje na odru, takrat se zatakne in ni druge rešitve, kot čakati konca zadnje kino predstave in šele potem vaditi. Prav zaradi tega in pa zaradi neopremljenosti odra tudi ni dobiti režiserjev, ki bi prevzeli delo z igralci.

ČITALNICE NE BI MOGLI VEČ POGREŠATI

Morda se najbolj opazi razgibanano delo Svobode v čitalnici, kjer dobimo enaindvajset časopisov in štirinajst revij, ki se jih bralci zelo radi poslužujejo. Ker so v prostorih čitalnice tudi mize za šahiste in je prijateljtev te igre vedno več, je čitalnica vedno zasedena in tudi po trideset obiskovalcev se izmenja v eni uri.

LIKOVNE SEKCIJE NI VEČ

Ce se spomnimo leta nazaj, kako je bilo v tedanjih likovni sekciji, se nam zdí res čudno, zakaj je sedaj tako stanje. Po razstavi za občinski praznik je sekcija krenila na nepravo pot in končno je ni več. Dober prostor, ki ga je dal odbor Svobode v uporabo članom sekcije, je morda privedel do tega, da so se namesto risanja začeli ukvarjati še z marsičem drugim... — Danes potrebujemo pri nas umetnike, ki bodo glasniki in odraz sodobnih stremeljenj v družbi, ne pa umetnike, ki se poleg risanja ali slikanja prekomerno ukvarjajo še s steklenicami in... — Takih umetnikov, pa čeprav so amaterji, ne potrebujemo in — hvala zamaj!

BO LUTKARSTVO

ZOPET ZAŽIVELO?

Koliko je pri nas prijateljev lutk, težko ocenimo, vendar bo to veljalo kar za vse mlade. Če so pogoji za obstoj in delovanje te sekcije, ne smemo dolgo čakati na njene prve uprizoritve, s katerimi bi razveselili mladi rod. V to sekcijo pa bi morali vključiti čimveč mladine, ki se vnaema za to vrsto kulturnega izživljanja.

KLUBA SE VEDNO NI

Na lanskem občnem zboru je bilo največ govora o novih oblikah dela Svobode in vse je kazalo, da bo ideja o ustanovitvi kluba tudi pri nas postala stvarnost. Pa ni! Zakaj ne? Zopet isti problem, ki je že kar smesno o njem pisati: **PROSTOR!**

Kako hitro so po drugih krajih zaživeli klubi in dobili prave oblike dela! Ljudje se zbirajo v večernih urah okrog radijskih in televizijskih aparatov, berejo časopise in se pogovarjajo in razpravljajo o stvarih, ki jih zanimajo. Tak klubski prostor bi pri nas zelo potrebovali, če le pomislimo, da je peti kongres SZDL poudaril predvsem delo v interesnih sekcijah. V tem klubu bi se zbirali vsi, ki jim je do napredka naše kulturne ravni.

(Nadaljevanje na 7. strani)

»Vojak Tanaka« na tržiškem odru

V soboto in nedeljo, 22. in 23. oktobra je bila na odru tržiškega kina predstava »Svobode« Vojak Tanaka. Zanimanje za to najnovejše delo našega prosvetnega društva je bilo tako veliko, da številno občinstvo ni dobilo vstopnic.

Igro je pripravil in režiral KAREL SMOLE, napisal pa jo je nemški dramatik Georg Kaiser.

Za tiste, ki dela niso videli, najprej kratka vsebina.

Dejanje se dogaja nekje na severu Japonske v letu 1929, ko je japonski cesar vladal popolnoma absolutistično. Iz male rižarske vasice je odšel k vojakom sin revnih rižarskih staršev, Tanaka. Dolgo ga že ni bilo doma, zato so mu starši, ko so

izvedeli, da bo prišel na dopust, pripravili lep sprejem. Vsa vas je občudovala Tanaka in njegovega prijatelja iz vojske Vada, ki je prišel, da bi zasnubil Tanakovo sestro Jošiko. Sprejem je bil res lep in vsi so se gostili z rižem in svežo rižo ter pili vino. Toda Jošiko ni bilo. Mati in oče sta razložila Tanaki, da je šla Jošiko služiti v gore h kmetu, ki je potreboval deklet.

Tanaka in prijatelj Vada sta se vrnila k svoji enoti in, ko so po uspešnem strelskem tekmovanju dobili dovolilnice, so se šli vojaki zabavati v javno hišo. Vsi so že dobili primerna dekleta, le Tanaka je ostal sam. Tedaj se prikaže njegova sestra Jošiko. Brat in sestra osupneta nad tem srečanjem. Jošiko pove

presenečenemu bratu, da so jo prodali agentu, ker so bili starši čisto brez denarja.

Na vrata je potrkal podčastnik in zahteval deklet. Jošiko je bila zadnja in Tanaka naj bi jo pustil temu podčastniku. Tega ni mogel storiti, zato je umoril Jošiko in podčastnika.

Vojaško sodišče je Tanako obsodilo na smrt z ustrelitvijo.

Ocenjevati delo, ki je nastajalo v tako težkih pogojih, je težko. Zapišemo pa lahko, da je igra uspela in da vsi igralci ter režiser zaslužijo vso pohvalo.

Posebno nas je presenetil z dovršeno in občutno zaigrano igro, nosilec glavne vloge, IVO BERGANT. Ta igralec je bil večini gledalcev še nepoznan in je njegovo »odkritje« razveselilo ljubitelje gledališke umetnosti. Tovariš Bergant se je v svojo vlogo vživil tako, da so gledalci v dvorani dobili občutek, da res doživlja take pretresljive dogodke.

Igralski ansambel je bil prevelik, da bi mogel oceniti vsakega posameznika, zato le nekaj splošnih ugotovitev.

Poleg Tanaka so ugajali še ded (Jože Vevar), gospodarica (Ivanka Hvaličeva) in Jošiko (Filipina Končinova).

Ugajali so tudi vsi ostali nosilci stranskih vlog, ki so bile majhne in niso mogli pokazati v njih vseh svojih sposobnosti.

Tak amaterski ansambel, ki ima železno voljo do dela, bi moral pač dobiti več podpore naših množičnih organizacij in občine, ki se velikokrat premalo zanima za kulturno dejavnost. S samo požrtvovalnostjo se dame ne pride več daleč!

In še ena žalostna ugotovitev. Občinstvo, ki je napolnilo dvorano, je bilo premalo pozorno do igralcev, hkrati pa je z neprestanim govorenjem med predstavo, z nepotrebnimi opazkami in smehom dalo kaj slabo sliko Tržičanov.

-k-r

Prizor iz tretjega dejanja: srečanje Tanaka in Jošike v javni hiši

Naš razgovor UREDNIKOV KOTIČEK

Ko je šel proti meni v novi uniformi, sem bil prepričan, da je zopet premenjal službeno mesto.

— Od kdaj pa pri SAP-u?

— Saj nisem avtobusni sprevodnik, le prav podobno uniformo smo sedaj dobili inkasanti Elektro Kranj, mi je dejal **TO-NE SLAPAR**, ki že trinajst mesecev opravlja ta posel.

»Kje vse pa pobiraš pristojbino za porabljeni električni tok?«

»Moj rajon je zelo velik, saj sega od Gorič do Leš. V enem mesecu moram obhoditi Goriče, Letence, Golnik, Senično, Veterno, Gozd, Križe, Žiganjo vas, Sebenje, Retnje, Kovor, Leše in pa še Slap nad Tržičem. Seveda bi porabil preveč časa, če bi vse hotel obhoditi peš, zato me vedno verno spremlja moj »konjiček«. Ker se mi včasih pokvari, imam s seboj kar posebno aktovko, v kateri imam potrebno orodje za hitro popravilo.«

»Ker obhodiš tako veliko vas, me zanima še, koliko gospodinjstev pa »obereš« za nekaj sto dinarjev?«

»Vsak mesec prejmem v podjetju račune za 1550 gospodinjstev.«

»In koliko povprečno dobiš za poravnane račune?«

Vedno več kot en milijon, seveda pa je to odvisno od samih ljudi, kolikor porabijo toka toliko morajo plačati. Ta mesec sem dobil za poravnane račune 1 milijon 197.000 dinarjev.«

»Ali naletiš na ljudi, ki neredno plačujejo?«

»Tudi takih je dovolj, opažam pa, da jih je vedno manj. Imel sem že tudi primere, da mi sploh niso hoteli plačati. Ko pa jim je podjetje odklopilo električni vod in so spoznali, da se danes brez luči ne da več živeti, so poravnali račune in sedaj kar redno plačujejo. Veliko pa je gospodinj, ki jih moram večkrat potertjati za denar, ker na izdatek za elektriko kar pozabijo. Zelo pametna je odločitev Elektro Kranj, da bomo odslej inkasanti zaračunavali za vsak ponoven obisk 50 dinarjev.«

»Si s prejemki zadovoljen?«

»Mesečne plače so kar dobre in sem zadovoljen. Pred mesecem so nam nabavili še enotne uniforme, tako, da smo tudi z obleko preskrbljeni. V novih oblekah se inkasanti dobro počutimo in vedno smo lepo oblečeni, tako da z veseljem obiskujemo gospodinjstva.«

Dragi bralci in naročniki!

Prej, kot čez dva meseca, bomo že zopet stopili v novo leto. Preden storimo to, pa moramo, seveda, poravnati vse obveznosti iz starega leta. Sem spada tudi naročnina na naš časopis, ki res ni velika in poravnava tega računa ne bo izpraznila nobenega žepa.

Ker se naš list bori z velikimi finančnimi težavami je nujno, da tudi naročniki poravnajo svoje obveznosti. Vse tiste, ki še nimajo plačane naročnine, prosim, da to storijo čimprej!

POPRAVEK

V zadnji številki našega lista je nastala neljuba pomota, ki jo danes popravljamo. V poročilu, s plenuma sindikalnega sveta, ki govori o kadrih za kadrovsko-socialno službo, je izpuščeno ime BPT. Vemo, da ima BPT v Tržiču problem kadrovsko-socialne

službe najbolje rešen in da ima dobre kadre. Prosimo, da nam to neljubo pomoto oprostite.

DOPISUJTE

Vsi pozivi, da bi ljudje več dopisovali v naš časopis, so bili do sedaj zaman. Ze za več števil nisem dobil nobenega prispevka iz kakšnega kolektiva ali vasi. Vse to visi le na meni, ki pa ne vidim vsega kar se pri nas dogaja. Zakaj kritike na cesti in govoričenja za vogali? Ta čas izkoristite pametneje! Vzemite svinčnik in papir in napišite sestavek za Vestnik, radi ga bomo objavili. Hkrati boste dosegli dvoje. O nekem problemu bodo vedeli in razpravljali vsi Tržičani in še zaslužili boste nekaj. Vse prispevke primerno honoriramo. Če želite, vašega imena ne objavim in je zato vsaka bojazen odveč.

Urednik

Kri so dali

V bolnici za tuberkulozo na Golniku v Transfuzijski postaji so od 17. pa do 24. oktobra dali svoje kri naslednji občani:

Milena Pogorelec, Tržič; Pavla Koprivc, Pristava; Andrej Slatnar, Retnje; Rado Pavlin, Križe; Marjan Kokalj, Križe; Amilija Jotič, Križe; Stipe Vegar, Križe; Marija Kocjančič, Križe; Vera Primožič, Tržič; Vida Breška, Sebenje, Milica Studen, Sebenje; Tončka Vrhovnik, Pristava; Janez Kavar, Križe; Janez Ribnikar, Pristava; Marija Rems, Ljubljana (šola Križe); Iva Miklavčič, Pristava; Justina Pižmoht, Sebenje; Mirjam Gregorčič, Pristava; Cilka Ribnikar, Pristava. POSNEMAJTE JIH!

Zakaj obiskuje večerno politično šolo

Večerna politična šola, ki je začela z rednim poukom začetku oktobra, je že opravičila zaupanje tistih, ki so jo ustanovili. Mladim članom Zveze komunistov in tistim, ki še nimajo potrebnega znanja, bo šola dala osnove, na katerih bodo lahko gradili in se še nadalje izobraževali.

Med najmlajšimi slušatelji je **MARJAN GAŠPERLIN** iz tovarne Peko.

»Kako to, da si se vpisal v politično šolo?«

»Že dalj časa sem čutil potrebo, da bi se bolje spoznal z osnovami marksizma in leninizma, z delavskim gibanjem, z našo ekonomsko politiko in z nameni Zveze komunistov. Vendar, želje so bile premalo! Brez osnove človek ne more začeti študirati politične ekonomije in zgodovine delavskega gibanja sam doma. Za to mu je potrebna pomoč. V politično šolo, ki sedaj obstoja sem se vpisal prav zaradi tega.«

»Misliš, da ti bo znanje koristilo pri delu v tovarni?«

»Seveda znanje vedno koristi, predvsem sedaj, ko je delavsko upravljanje tako razvito in listi, ki nima dobrih osnov in znanja težko zasleduje naš hiter napredek in ne more sodelovati v organih delavskega upravljanja.

Znanje, ki si ga bom pridobil, mi bo koristilo tudi pri nadaljnjem izobraževanju.«

»Ti je način predavanja in predavatelji všeč?«

»Mislim, da so predavanja zelo dobro izbrana in pripravljena

in da se predavatelji trudijo, da bi nam povedali čim več. Samo skripta bi bila premalo, predavatelji pa nam gradivo tako osvetle, da je razumljivo in da se bomo na zaključne izpite dobro pripravili.«

Na kolodvorski cesti že precej časa dela mostna tehtnica in prodajalna kruha in mleka. Predvsem ta prodajalna je bila potrebna za prebivalce iz Preske in Spodnje Bistrice, ki so morali po kruh in mleko hoditi v Tržič

TOVARNA OBUTVE

Peko

TRŽIČ

vam nudi v svojih prodajalnah po vsej državi kvalitetno obutev v najnovejših vzorcih in po ugodnih cenah. Po končani rekonstrukciji smo povečali proizvodnjo

Kulturno-prosvetno življenje v Kovorju

V 15. številki »Tržiškega vestnika« od dne 12. avgusta t. l. je reporter Tržiškega vestnika napisal članek »Kovor in njegovi ljudje«, kjer je bila po razgovoru s predsednikom SZDL v Kovorju, tovarišem Rožičem, zajeta tudi kulturno-prosvetna dejavnost. Poročilo o objektivnih težavah in razmerah je popolnoma v redu, toda docela zgrešena, čudna in nedosledna ter krivična pa je pripomba, da sedaj kulturno-prosvetnega življenja ni opaziti.

Clani upravnega odbora KUD so tovariša Rožiča opozorili na pomoto in bi jo moral že davno popraviti. Ker pa tega ni storil, popravljamo to mi sami.

Ce naj pripombo razumemo v ožjem smislu, je ta brezpredmetna, ker na vasi poleti ni sezone, tako za knjižnico, predavanja in za vse prosvetno delo, ker ljudje do trde noči delajo na polju in pri predstavah ter predavanjih ni obiska.

Za razumevanje v širšem smislu pa pripominjamo tole: Ni res, da je doslej kulturno življenje pri nas spalo, oziroma ga ni opaziti, ampak je res, da vsa leta v zimski sezoni od 1. novembra pa tja do konca aprila delata dramska sekcija in knjiž-

cialna drama Iz težkih dni, letos pa komedija Tri dni direktor. Preteklo sezono je bil ustanovljen tudi šahovski klub, ki se je zaradi pomanjkanja kurjave in primernih prostorov zbiral v zasebni hiši. O vsem delu daje KUD vsako leto članstvu na letnih skupščinah ter občinskem svetu za kulturo, obširno poročilo. Dotacije in ostali dohodki so vedno koristno izrabljeni, tako za nabavo opreme (zavese, kulise, kurivo, ipd.) ter knjig za knjižnico in nujna popravila. Pri vsem delu se v glavnem udeležuje mladina in to ob vstopu in pomoči učiteljstva v Kovorju, predvsem šolskega upravitelja tovariša Lampiča, ki že od leta 1954 kljub celodnevni zaposlitvi v šoli žrtvuje ves prosti čas in sile za izvenšolsko delo, bodisi, kot organizator proslav, režiser, tajnik, predsednik, scenograf, itd. Skupno smo pre-

Tržiški

Tržič nekdaj in danes! Stare, idilične hišice zamenjujejo nove, moderne stolpnice

kontrasti

Kulturno življenje le ne spi

(Nadaljevanje s 5. strani)

KAKO REŠITI PROBLEM KNJIŽNICE?

Vsi dosedanji zbori so ugotovili eno: Knjižnica ne odgovarja našim potrebam. Prošnje sem, prošnje tja, rešitve pa od nikoder! Kje torej najti izhod? Kako zagotoviti našim delovnim ljudem, želnim lepe knjige, da bodo te res lahko dobili? Taka in podobna vprašanja so postavljali na občnem zboru, vendar bo najbrž še nekaj časa ostalo kar tako, kot je. Misel, da bi knjižnica dobila prostore v Tržiškem muzeju, pri Svobodi zavračajo, ker se boje, da se potem ne bodo več mogli rešiti starih prostorov in se vseliti v nove in za to primerne prostore. Glasu po ureditvi tega perečega problema na pristojnih forumih ne bodo smeli več presliševati, kajti zavedati se morajo, da je

knjiga tista, ki širi ljudem obzorje, jim daje osnovno politično in gospodarsko izobrazbo in torej na koncu pripomore k izboljšanju življenjske in kulturne ravni naših delovnih ljudi.

IN ZAKLJUČEK

Nekdo, ki je spremljal delo občnega zbora, je lahko opazil nekaj: povezava Svobode z drugimi društvi in organizacijami ter šolami, je bila premajhna. Povsod tam pa, kjer ni skupnega dela, so tudi uspehi majhni, seveda, če jih sploh moremo imenovati uspehe. Svoboda je delavsko-prosvetno društvo, sindikalna organizacija pa združuje vse delavce. Zakaj torej tu ni tesnejšega sodelovanja? — V Svobodi se udeležuje in izživlja veliko državljanov, ki pa so obenem tudi člani Socialistične zveze. Zakaj tudi tu ni tesnih stikov? Na ta vprašanja naj bi odgovorili ljudje sami, ki delajo v teh organizacijah in tudi v Svobodi. Enkrat moramo odločno zahtevati, da prekinemo s samim govoričenjem o sodelovanju in si zato večkrat delamo obsežne načrte, ko pa je nekega občnega zbora konec, pa gre vse po isti poti, kot pred zborom! — Odločen glas delovnih ljudi po delu v neki organizaciji ali društvu mora vendar najiti pot do ušes, ki ga bodo poslušale in bo delo potem res plodno, ljudje pa zadovoljni.

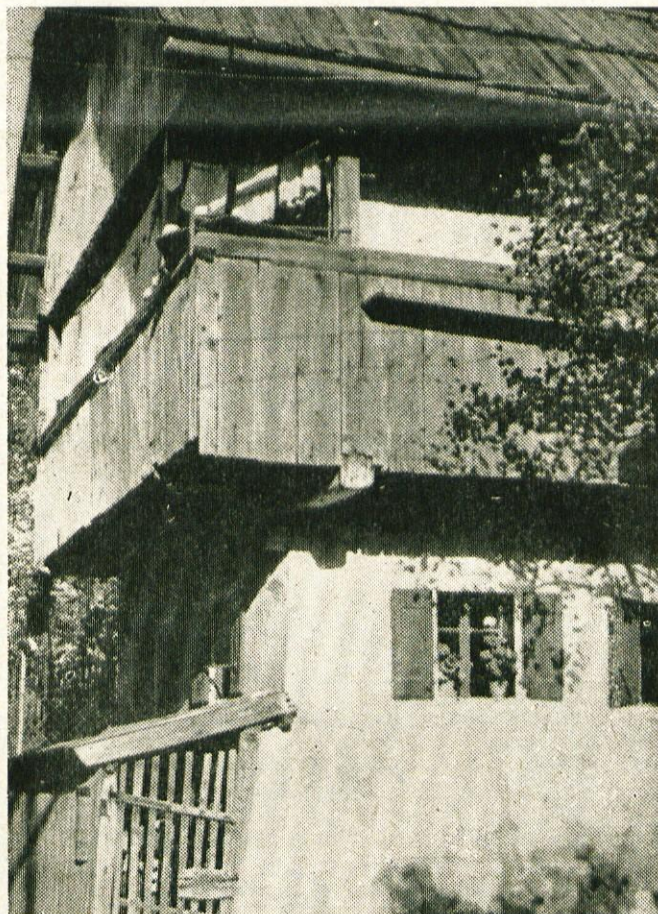
EDINSTVENI DOGODEK

TURISTIČNO DRUŠTVO JE S KONCERTNO DIREKCIJO IZ LJUBLJANE PRIPRAVILO PRVO GOSTOVANJE LJUBLJANSKE OPERE V TRŽIČU.

LJUBLJANSKA OPERA BO GOSTOVALA PRI NAS V PONEDELJEK, 14. NOVEMBRA Z DONIZETIJEVO KOMIČNO OPERO DON PASQUALE, V KATERI BODO NASTOPILI PRI LJUBLJENI SOLISTI LADKO KOROŠEC, JANEZ LIPUŠČEK IN DRUGI.

NE OSTANITE BREZ VSTOPNIC, NABAVITE SI JIH V PREDPRODAJI PRI TURISTIČNEM DRUŠTVU.

PRIDITE PRAVOČASNO V DVORANO, KER ZAMUDNIKOV NE BODO SPUŠČALI K PREDSTAVI, DA NE BI MOTILI IZVAJALCEV.

nica. Vsako leto je poleg proslav in manjših enodejank uprizorjeno vsaj eno pomembno delo. Tako leta 1955 Kreftova Velika puntarija in mladinska igra Mačeha in pastorka, v letu 1956 Dve vesti ter Ocvirkova igra Ko bi padli oživali. Leta 1957 je bila uprizorjena Slaba vest in več enodejank Dušana Mevlja. Leta 1958 je bila mladinska igra Princesa in pastirček, leta 1959 so-

bili pri vajah in pripravi scen za igre in proslave nešteto večerov, skupno zmrzovali in ponočevali ob neplačanem delu v nezakurjenih prostorih, a smo bili o vsem tem skromno molčeči. Tokrat pa smo morali svoje delo poudariti, ker ni vseeno, če nekdo v poročilu našega dela ne opazi.

Upravni odbor
KUD Kovor

Gibanje prebivalstva

ROJENI:

Branka Palovšnik, rojena na Brezjah pri Trziču; Ljudmila Golob, rojena v Trziču; Katica Horvatin, rojena v Pristavi; Marija Netretič, rojena v Trziču.

POROČENI:

Janez Ahačič, strojni ključavničar iz Trziča in Marija Roblek, uslužbenka iz Pristave; Jožef Vertelj, tovarniški delavec iz Soče in Alojzija Hočevar, predilka iz Trziča; Janez Ovsenek, tovarniški delavec iz Zgornjega Vetrna in Rozalija Cigale, tovarniška delavka iz Žej; Anton Jurjevič, sekretar AMD iz Trziča in Tea-Marija Teran, prešivalka iz Pristave; Marjan Starič, strojni ključavničar iz Trziča in Helena Šparovec, prešivalka iz Pristave; Ludvik Stalec, mizarški mojster v pokouju iz Trziča in Justina Švab, nameščenka iz Loke; Anton Zagmajster iz Trziča in Marija Sepetave, navijalka iz Trziča. — MNOGO SREČE!

UMRLI:

Franc Smid, upokojenec iz Trziča, umrl v Trziču; Ivan Zupan, upokojenec iz Trziča, umrl v Trziču; Franc Potočnik, kmetovalec iz Križev, umrl v Križah; Franc Januš, mesar iz Trziča, umrl med prevozom v Ljubljano; Peter Peternel, upokojenec iz Retenj, umrl v Retnjah; Pavla Tomše, roj. Zaverl, gospodi-

nja iz Pristave, umrla v Pristavi; Franc Perko, čevljar iz Seničnega, umrl v Seničnem; Leopold Gruden, delavec iz Trziča, umrl v Seničnem; Ana Napret, roj. Ankele, posestnica iz Podljubelja, umrla v Podljubelju; Marija Lovšin, roj. Tehaler, gospodinja iz Trziča, umrla v Trziču; Marija Smolej, roj. Zlebnik, upokojenka iz Trziča, umrla v Trziču; Ferdinand Toporiš, upokojenec iz Trziča, umrl v Trziču. NAŠE SOZALJE!

šport • šport • šport USPEŠEN ZAKLJUČEK

Najboljši motoristi in avtomobilisti so pred nedavnim v Novi Gorici zaključili prvenstvo Slovenije v cestno hitrostni vožnji. Tržičani, ki so se udeležili prvenstva so se zadovoljivo uvr-

stili med najboljše slovenske vozače.

V kategoriji mopedov je bil najboljši Glešič iz Nové Gorice, medtem ko se je 17-letni Tržičan Gradišar uvrstil na tretje mesto. Stanko Stepančič je v kategoriji motorjev 125 ccm zasedel drugo mesto. V kategoriji motorjev 250 ccm je zmagal Kranjčan Leon Pintar, Podrekar pa se je uvrstil na drugo mesto. Matevž Lukanc je v konkurenci avtomobilov s Fiatom 600 zasedel prvo mesto in je to doslej njegov najvidnejši uspeh v avto-moto športu.

IV

Kratke in okrogle iz domače skrinje

V trgovini sta se pogovarjali dve starejši ženi. Prva pravi drugi: »Veš, da je moj sin dobil stanovanje v novem bloku. Vse je strašno moderno urejeno. V enem kotu je električni štedilnik, v drugem pomivalna miza, v tretjem pa buldožer.«

Mamica je mislila na frižider.

Na Zalem rovtu te dni buldožer ravna in pripravlja teren za novo šolo. Starejša ženska, ki stanuje nekje »za vodo« je potuzila znanki iz Cankarjeve ceste: »Tebi je lepo, ko stanuješ v tako mirnem predelu Trziča, jaz pa moram ves dan poslušati LUDOZER, ki dela novo šolo.«

POKVARJEN VODNJAK BLIZU pokopališča že dolgo ne daje vode, ampak stoji in razpada ter je mnogim »kamen spotike«. Lepše bi bilo, če bi vodnjak podrli. To ne bi dalo dosti dela in bi bližnji prebivalci to kaj hitro lahko storili

Gospodinjstvo pomočnico, pridno in pošteno, sprejme takoj Nadišar, Trg svobode 20.

Elektro Kranj je zgradil na Cankarjevi cesti stavbo, v kateri bodo upravni prostori in še dvoje stanovanj

**BOMBAŽNA
PREDILNICA
IN TKALNICA
T R Ž I Č**

proizvaja kakovostne tkanine vseh vrst v širini 70-200 cm, industrijsko prejo in prejo za domačo obrt

Kolektiv priporoča kakovostne izdelke

RAZPIS

Občinski komite LMS bo organiziral mladinsko politično šolo. Trajala bo predvidoma od novembra 1960 do marca 1961.

Program te šole obsega najpomembnejše teme iz ekonomskega razvoja v sodobnem svetu, socialistične izgradnje Jugoslavije ter boja zavednih sil.

Mladinci, ki bodo obiskovali to šolo, bodo na podlagi zaključnih izpitov dobili spričevala, ki jim bodo, poleg ostalega, omogočala študij na višjih političnih šolah.

Vse mladince in mladinke v naši občini vabimo, da se prijavijo za to šolo preko svojih aktivov ali pa neposredno na Občinski komite LMS.

ZAHVALA

Ob tragični in bridki izgubi našega ljubljenega moža in očeta

Leopolda Grudna

se najprisrčneje zahvalujemo upravi in sindikatu Komunalnega podjetja Tržič, ki so nam oskrbeli prevoz pokojnika na dom in ga spremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se govorniku za ganljive poslovilne besede ob odprtem grobu. Nadalje se zahvaljujemo naši duhovščini, vsem darovalcem vencev in pevcev, kakor tudi oddelku šivalnice tovarne Peko, obrat II za izkazano pomoč in vsem, ki so ga spremili k večnemu počitku. Zahvaljujemo se tudi tovarišu učitelju in šolski mladini hčerkinega razreda za izkazano čast na pokopališču.

Zena Justič s hčerka